

1991. (Národní 784 [1756])

Z Kuželova. Voj. II. 375. Zp. I. 206

Letět vtáček po tem poli sem i tam:
Keby sa já muadej ženy douapau.

Douapaš sa muadej ženy pod jeseň,
až opadne drobný listek z čerešeň.

1992.

Erb. I. 117

Má-lo pše-nic, má-lo žit, mu-sí-me se ne-že-nit; má-lo sy-pú je-čme-ny, mu-sí-me byť bez že-ny.

Málo pšenic, málo žit,
musíme se neženit;
málo sypú ječmeny,
musíme byť bez ženy.¹⁾

Málo sypú zemňáky,
musíme na Hanáky;
málo sena i trávy,
musíme prodať krávy.

¹⁾ Až bude moc ječmena,
bude žena laciná.

1993.

Od Kelče. Zp. I. 264

Mám já mú-drú že-nu, mám já to mu-drá-ka; dy šla krá-vy do-jit, se-dla pod bu-já-ka.

Mám já múdrú ženu, mám já to múdráka!
Dy šla krávy dojít, sedla pod bujáka.

Jak dojí, tak dojí, ocasem mrdolí:
Ach, jojda, jojdanku, kráva nic nedojí.

1994.

Od Uzovic

Mo-či-la ko-no-pě hla-va-té, chy-ti-la ka-čá-tko stra-ka-té, by-la tá dě-vči-na chy-trá,
dyž o-na to ka-čá-tko chy-tla.

Močila konopě hlavaté,
chytila kačátko strakaté.

byla tá děvčina chytrá,
dyž ona to kačátko chytla.

1995. (Národní 630 [1219])

Močila konopě hlavačky;
lehla si do vody naznačky.

Močila konopě, močila;
žaba jí do klína skočila.

Močila konopě poskonné;
lehla si do vody studené.

Močila, močila také len:
Vyskoč mně, žabčenko, z klína ven.

1996.

Na pe-ci mlá-til, v pe-ci vil, so-pó-chem na ňé vě-tr šil.